

تأکید کاپ ۲۸ بر کاهش سریع انتشار کربن و حمایت از مصرف انرژی‌های تجدیدپذیر

شکستن رکورد گرمایش جهانی در سال ۲۰۲۳

فرحتناز هاشمی: بیست‌وهشتمین نشست کنوانسیون تغییر اقلیم ملل متحد موسوم به (کاپ۲۸) امسال برای دومین بار در خاورمیانه و این بار در امارات متحده عربی در دویبی با حضور برخی رؤسای جمهوری، وزرا و نمایندگان بخش دولتی و خصوصی حدود ۱۹۶ کشور جهان برگزار شد.

صفحه ۶

پنجشنبه ۱۴ دی ۱۴۰۲ • ۲۱ جمادی‌الثانی ۱۴۴۵ • ۴ ژانویه ۲۰۲۴ • سال بیست‌ویکم • شماره ۴۷۴۰ • ۱۲ صفحه • ۱۵۰۰ تومان

رهبر معظم انقلاب در دیدار هزاران نفر از مداحان اهل بیت^{علیهم‌السلام} و شاعران آیینی تأکید کردند:

حضرت زهرا (س) پایه‌گذار جهاد تبیین

♦ مداحان؛ بخشی از قدرت نرم جامعه اسلامی

♦ ایجاد احساس وظیفه به انتخابات
♦ وظیفه مهم مجاهدان جهاد تبیین

صفحه ۲

در «شرق» امروز می‌خوانید: نکوداشت جلال رفیع؛ جلوه رفیع جلال | پرسپولیس ضرر می‌کند یا سرمربی‌اش؛ اگر یحیی نباشد... | ترور در بیروت و چشم‌انداز ادامه عملیات در غزه؛ فاز جدید جنگ

عضویت علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه خوارزمی
تبعات ارز چند نرخی رادر گفت‌وگو با «شرق» تحلیل می‌کند

دلار سرگردان

«شرق» در گفت‌وگو با نمایندگان بررسی کرد

چالش خودرویی دولت و مجلس

در صورت خلف وعده دولت برای واردات خودرو، وزیر صمت استیضاح شده و سؤال از رئیس‌جمهور به جریان می‌افتد

کارگران حین کار جان می‌بازند

تراژدی تلخ کارگران

بلا تکلیفی در خرید آنلاین دارو

با وجود درخواست پلتفرم‌های فروش آنلاین دارو برای تعیین تکلیف نهایی، هنوز تنظیم‌گری این حوزه نهایی نشده است

نگاه

به سوی آزادی و زندگی

یادداشتی از مرجان نقایی

یادداشت

نقش شکل‌های اجتماعی در اقتصاد

سید جواد جمالی
کارشناس اقتصاد

اقتصاد مدرن بر این فرض استوار است که انسان‌ها «بیشینه‌سازهای منطقی منفعت» هستند. به این معنی که آنها از مهارت‌های شناختی قابل توجهشان برای به حداکثر رساندن منافع شخصی‌شان استفاده می‌کنند. شکی نیست که انسان‌ها معمولاً افرادی حریص، خودخواه و باهوش‌اند و به همین جهت در قالب مدل‌های بیشینه‌یاب سود قرار می‌گیرند که اقتصاددانان پیشنهاد می‌کنند. از سوی دیگر، انسان موجودی اجتماعی است. انسان‌ها به صورت طبیعی و ذاتی، بودن در اجتماع را به تنهایی و انزوا، ترجیح می‌دهند. با این حال اقتصاددانان استدلال می‌کنند که دلیل گردهم آمدن افراد در گروه‌ها جدا از مسائل غریزی و ذاتی عمدتاً به منظور ابزاری برای به حداکثر رساندن منافع فردی‌شان است. منکر اولسن در این خصوص اشاره می‌کند که انگیزه‌های مردم برای پیوستن به گروه‌ها برای استفاده از مزایایی است که گروه ارائه می‌دهد، مانند امنیت، استفاده از توانایی سایر اعضای گروه، امکان تهیه اقلام و کالاهای متعدد با سهولت بیشتر و قیمت مناسب‌تر، بهره‌مندی از صرفه‌های ناشی از مقیاس نهفته در گروه و... اعتماد، عامل و رکن اصلی و تعیین‌کننده در جهت قرار گرفتن افراد در کنار یکدیگر و ایجاد گروه‌ها و شبکه‌های اجتماعی محسوب می‌شود. از سوی دیگر، بی‌اعتمادی نقشی تأثیرگذار در ایجاد شکاف و فاصله بین افراد یک جامعه ایفا می‌کند. نبود اعتماد مانع بزرگی در ایجاد تشکلهای و سازمانی اجتماعی محسوب می‌شود. نداشتن اعتماد به یکدیگر عاملی است کارساز که موجب از بین رفتن حس اشتراک، جمعی‌پذیری و جماعت‌گرایی می‌شود.

ادامه در صفحه ۴

گزارشی از یک روز تلخ و جنایت کور تروریست‌ها که لکه سیاه دیگری را در تاریخ برجای گذاشت

ایران و اندوه کرمان

پیام تسلیت رهبر انقلاب اسلامی؛ جنایتکاران پندارند

که سربازان راه سلیمانی رذالت و جنایت آفتاب را قتل‌عام نخواهند کرد

- ♦ دفتر آیت الله العظمی سیستانی در پی وقوع حادثه تروریستی استان کرمان پیام تسلیت صادر کرد
- ♦ رئیس‌جمهور، رئیس دستگاه قضا، رئیس مجلس و تعدادی دیگر از مسئولان، حادثه تلخ کرمان را تسلیت گفتند.
- ♦ وزیر کشور: از مردم خواهش می‌کنم به شایعات توجه نکنند، اطلاعات درست و تکمیلی از رسانه ملی و مقامات مسئول به اطلاع می‌رسد.
- ♦ تا لحظه تنظیم این گزارش ۱۰۳ نفر از هموطنان شهید و ۱۴۱ نفر نیز مجروح شده‌اند.
- ♦ هیئت دولت امروز را عزای عمومی اعلام کرد.

عکس: ایوذر احمدی زاده، ایرنا

صفحه ۳

یادداشت

ترور معنادار

جلال میرزایی
نماینده مجلس دهم و استاد دانشگاه کرمان

حادثه تلخ تروریستی بعد از ظهر دیروز چهارشنبه در کرمان که شهادت و مجروحیت تعدادی از هموطنان کشورمان را در مراسم سالگرد شهادت حاج قاسم سلیمانی به دنبال داشت، از ابعاد مختلف می‌تواند ارزیابی شود؛ چراکه این ترور کور اگرچه به شدیدترین لحن ممکن محکوم است، اما در عین حال می‌توان آن را معنادار تلقی کرد. باید در نظر داشت بعد از عملیات طوفان الاقصی توسط جنبش حماس، با وجود آنکه رژیم صهیونیستی کشتار بی‌سابقه‌ای را در نوار غزه در دستور کار قرار داده، نتوانسته است به دستاورد و موفقیت چشمگیری دست پیدا کند. از طرف دیگر درگیری هم‌زمان صهیونیست‌ها در باریکه غزه، مرزهای شمالی فلسطین اشغالی با حزب‌الله لبنان و همچنین در دریای سرخ باعث شده است اکنون فشار بی‌سابقه امنیتی، نظامی و دفاعی به مقامات صهیونیستی وارد شود. در این میان، رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکا به تکرار سعی کردند با متهم کردن ایران در حمایت از گروه‌هایی مانند حماس، جنبش جهاد اسلامی، انصارالله و حزب‌الله، عملاً جامعه جهانی را به سمت برخورد با تهران بکشانند. بنابراین باید این گمانه را مطرح کرد که شاید صهیونیست‌ها برای برون‌رفت از بحران کنونی که در آن دست و پا می‌زنند، به دنبال کشاندن ناامنی به داخل مرزهای ایران باشند. اینکه درست در مراسم سالگرد شهادت حاج قاسم سلیمانی این عملیات تروریستی در استان کرمان صورت گرفته است، مؤیدی بر این واقعیت می‌دهند و اتفاقات تلخی رخ می‌دهد.

سرمقاله (۱)

مثلت ترور

حشمت‌الله فلاحت‌پیشه

کاش برخی مسئولان، اعم از پدافند عامل و غیرعامل امنیت ملی را آن‌گونه می‌دیدند که سردار سلیمانی می‌دید و آن‌گونه بیکری می‌کردند که شهید سلیمانی بیکری می‌کرد. آن چیزی که حاج قاسم را متمایز و برجسته می‌کرد، این بود که شهید سلیمانی برای اجرای راهبرد امنیتی کشور از خودگذشتگی تام و تمامی نشان داد. اگر ناامنی و تروریسم در هر نقطه و در هر مرزی به ۴۰ کیلومتری خاک ایران نزدیک می‌شد، سردار سلیمانی مستقیماً ورود پیدا می‌کرد؛ کمالاتی که زمانی که تروریسم داعش به ۴۰ کیلومتری مرز ایران در خاک عراق رسید، حاج قاسم راساً و شخصاً به این موضوع ورود پیدا کرد و جبهه مبارزه با تروریسم را در لبنان و عراق مدیریت کرد و در نهایت تروریسم داعش با مبارزه سردار سلیمانی نابود شد. این در حالی است که ایالات متحده آمریکا با حمایت ۴۰ کشور تحت عنوان ائتلاف نیروهای مبارزه با تروریسم داعش نتوانستند به این موفقیت دست پیدا کنند؛ اما متأسفانه اکنون در فقدان سردار سلیمانی برخی مسئولان اجرائی در حوزه پدافند عامل و غیرعامل در برقراری مبارزه با تروریسم در داخل خاک ایران کارنامه‌ای که ارائه می‌دهند، آن‌طور که باید، مطلوب نیست؛ چنان‌که عملاتی در حوزه پدافند غیرعامل به ایران شکل گرفته که یقیناً آسیب‌هایی را متوجه کشور خواهد کرد. تا لحظه نگارش این یادداشت اگر چه گمانه‌زنی‌ها و مواضعی را از سوی مقامات داخلی و منطقه‌ای شاهد بودیم و رژیم صهیونیستی متهم ردیف نخست است؛ اما تاکنون هیچ بازیگر منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای رسماً مسئولیت این حمله را نپذیرفته است.

ادامه در صفحه ۴

سرمقاله (۲)

سبک غرب- ربط شرق

سیدمصطفی هاشمی طباطبائی

این روزها پس از مشارکت روسیه در ادعای امارات در خصوص جزایر سه‌گانه خلیج فارس که برای دومین بار اتفاق افتاد، اظهارنظرهایی درباره رفتار روسیه در قبال ایران در رسانه‌ها و مطبوعات مشاهده می‌شود که به‌طور کلی بر سوسابقه روس‌ها در رابطه با ایران، ایرانیان و سرزمین ایران تمرکز یافته و بر این اشاره می‌شود که چگونه سیاست «نه شرقی، نه غربی» به سیاست «نه غربی، بلکه شرقی» شبیه شده است. این را باید یادآوری کرد که شرقی که از آن صحبت می‌شود، خود یک پایه غربی دارد. چه روسیه که همواره از عناصر غرب و اروپا بوده و هست و علاوه بر فرهنگ تزاری از آبخشور کمونیسم که خود یک پدیده غربی است، برخوردار است و چه چین که هم‌اکنون نیز تحت لوای کمونیسم اداره می‌شود. شاید به همین دلیل بود که نفی هر دو یا به قول شهید مطهری «دولت بی‌چیزی که انسان را در میان خود خرد می‌کند، در شعار «نه شرقی، نه غربی» متجلی شد. اما چگونه این شعار به شعار «نه غربی، بلکه شرقی» تبدیل شده است؟ می‌توان گفت سیاست‌های در پیش گرفته‌شده در سال‌های مختلف، حکمرانی ایران را به این امر ناخواسته سوق داده و ناگهان منغلان‌ه این سیاست را برگزیده‌اند. مجریان سیاست‌های انقلابی باید دگرگونی‌های جهان را ببینند و البته نباید نفی سیاست‌های ظلم و سلطه جهانی استیلائی در اگر در برخورد با عناصر ظلم و سلطه جهانی سیاستی انقلابی در پیش گرفته می‌شود، روابط و سیاست‌های داخلی باید هم‌ترازی با سیاست‌های خارجی داشته باشند. نمی‌توان کوس انقلابی‌گری در خارج از مرزها را سرود و در داخل سیاست‌های ظاهر فریب، سطحی و زودگذر را در پیش گرفت. امروز که ما از ناترازی بانک‌ها، صندوق‌های بازنشستگی، مصرف آب و مصرف انرژی صحبت می‌کنیم، باید بدانیم این ناترازی ریشه در ناترازی سیاست‌های خارجی با سیاست‌های داخلی دارد. مسأله به به غرب‌ستیزی پرداخته‌ایم، برای ادامه وضع و جریان موجود در جامعه باید جانشینی برای آن می‌یافتیم؛ زیرا شاکله جریان اقتصادی- اجتماعی کشور در روندی سامان داشت که شیوه حکمرانی مایل به ادامه آن بود و امروز آن را به عیان در مظاهر آرایش شهری، عبور و مرور، تفاوت طبقاتی و سایر مشخصه‌های اجتماعی شهری می‌بینیم و نتیجه آن باوجود گرایش به شرق، ادامه فرهنگ اسراف در مصرف آب، برق، انرژی و... است؛ زیرا الگوی زندگی آمریکایی در شهرنشینی را نتوانسته‌ایم فراموش کنیم. یک دلیل واضح و روشن آن، اصالت وجود توسعه کمی اتومبیل شخصی (یعنی یک ابتکار آمریکایی) در زندگی روزمره و ادامه و تشدید آن است و در جهت ادامه این اصل، تأسیساتی مانند پل صدر و تونل توحید ساخته می‌شود. این در شرایط سیاست نفی غرب، به معنای اصالت‌دادن به الگو و فرهنگ غربی و آمریکایی است.

ادامه در صفحه ۴

انا لله و انا الیه راجعون

جناب آقای سجاد شریفی چهل روز از سفر آرسام عزیز از دیار زمینیان به وادی ملکوتیان گذشت. می‌دانم برای شما و به‌ویژه مادر داغدارش چهل یک عدد نیست، گذر قرن‌هاست. تسلیت واژه نارسایی است در مقابل این غم بزرگ. برای آن مسافر نوجوان رحمت واسعه الهی و برای شما صبر جزیل خواهانم.

مهدی رحمانیان

عکس: محمود علی‌نژاد

نکوداشت جلال رفیع

جلوه رفیع جلال

به گفته صالحی و به مهر تأیید هر اهل ادبی، جلال لوگو، شناسنامه و برندینگ مؤسسه اطلاعات بعد از انقلاب است.

حکایت مردی که قلم را به نان نفروخت

ابوالقاسم قاسم‌زاده، روزنامه‌نگار سیاسی نیز به پاس دوستی دیرینه با جلال رفیع در این مراسم سخنرانی کرد. او از جلال نوشته بود و خواند: جلال را بایست با اصل تعریف معرفت (کارکردن با مقاصد الهی) و اخلاص (برای آگاهی مردم قلم‌زدن) بازخواند. او در وادی اخلاص قلم زد و با شیرینی قلمش از تلخ طنز بهره برد تا همواره با مردم و جامعه همگام باشد. تاریخ مطبوعات ما هم قهرمان دارد و هم قلم‌زنان مزدبگیر. جلال قهرمانی بود و هست که قلم را به نان نفروخت و از حریت و قداست قلم که سوگند الهی است، حراست کرد. جلال و دوستش کیومرث صابری‌فومنی یا همان گل‌آقا، همراه هم با قلم تلخ کام مردم و مخاطبان را شیرین می‌کردند.

قاسم‌زاده در انتها با تنه‌زدن به اینکه «جلال درد عشقی کشیده است که مپرس» مصیبت‌نامه‌ای از عذاب برای او خواند:

آنچه می‌جویی نمی‌آید به دست

وز طلب یک لحظه می‌توان نشست

تا مگر این درد بر پیشت برد

از وجود خویش بی‌خویش برد

راهنمای پیوند قلم با رنج مردم

رویا صدر با خواندن بخشی از مقاله خود در ویژه‌نامه «ارج‌نامه جلال رفیع»، به او ادای احترام و ادای دین کرد برای تأثیری که رفیع روی طنز پس از انقلاب در مطبوعات داشت.

صدر با بیان این نکته که «طنز عنصر نگارشی جلال رفیع است»، درباره او چنین گفت:

جلال جدی‌نویسی آمیخته با طنز دارد. در جدیت او نیز رگه‌های طنز یافت می‌شود. مثلاً در کتاب اخلاق ما و اخلاق پیامبر، او در نقد اخلاق ما مردم عادی از طنز بهره می‌برد. جلال بلد است که صعب‌ترین خاطراتش را هم با طنز بیان کند؛ طوری که خواننده نفهمد اشک از برای سهمگینی خنده می‌ریزد یا طنز از نغز سخن جلال. مثل نوشتن خاطرات زندان او.

«طنز جلال جاقوی جراحی است که هدف اصلاح‌گرانه دارد و مقابل جاقوی قصابی قرار می‌گیرد که هدف کشت و حذف دارد.» این را صدر درباره نوع طنز جلال می‌گوید و ادامه می‌دهد: رفیع شیرین می‌نویسد. طنز گزنده ندارد. ناقد است. جلال رفیع در طنزش با زبان بازی می‌کند. مهم‌ترین ویژگی جلال همین بازی‌های زبانی است. شگرد و ترفندش هم ساختن عبارات، واژه‌ها و ابیات عربی مغلول، دستکاری در اشعار، غلط‌نویسی تعمدی و آفرینش معانی جدید برای واژه‌هاست. تغییر شوخ‌طبعانه متون دینی هم برای آفرینش فضای طنز از ویژگی‌های مهم و منحصربه‌فرد قلم او است.

رویا صدر در پایان با خواندن بخشی از مقاله «نقدی بر فرهنگ ترافیکی از جلال رفیع» نگاه او را در نقد همیشگی ساختارها ستایید:

«بنی آدم اعضای یک دیگرند که در آفرینش ز یک بدترند چو عضوی به درد آورد روزگار جهنم! دگر عضوها را چه کار؟ تو کز محنت دیگران بی‌غمی بیا تا ببینم تو هم آدمی؟! ملاک خود شماست. اگر جلوتر از بقیه هستید که حق با شماست چون جلویید و اگر عقب‌تر هستید هم باز حق با شماست چون باید جلو بیفتید. هر جا باشید،

جلو همان جا است.»

پارزندان ما کجاست؟

سیدمحمد اصغری، نماینده سابق رهبری در مؤسسه کیهان، از نقوای فرهنگی و سیاسی جلال داد سخن داد. او گفت: قدردانی از فضایل جلال وقت زیادی می‌خواهد. دوست داشتیم تمام وقت را به جلال اختصاص دهم. جلال نکوداشت فضیلت‌هاست؛ نکوداشت بزرگ‌منشی، قلم، دانش. جلال کاربزماتیک است، صادق است یا مخلص. همه را در نگاه اول جذب می‌کند به خود.

شخصیتی چندساحتی و تودرتو دارد جلال و گاه ناهمگون. رفیع زندان‌دیده، طنز، سخنور و هنرمند است. همه چیز است جلال. او که گفته بود در زندان در جدیدی به روی من گشوده شد. هاشمی‌رفسنجانی همیشه در دیدارها می‌گفت: «بیار زندان ما کجا است؟». جلال اما فروتنانه رفتار می‌کرد. فروتنی‌های جلال گاهی سد راه او می‌شد. اصغری همچنین از لزوم دریافتن جوانان با الگوسازی برای آنها گفت: «خوشحالم از اجرای این برنامه چون اهل فرهنگ جز حرمت معنوی چیزی ندارند. جلال را وادار کنید همه این ۵۰ سال را بنویسد، شفاهی و مکتوب. این‌گونه جوانان ما الگویی برای ادامه راه خود خواهند داشت.»

وی در پایان سخن‌گفتن از جلال در زمان کوتاه را امری ناممکن خواند و خواند: من چه گویم یک رگم هشیار نیست/ شرح آن یاری که او را یار نیست/ شرح این هجران و این خون جگر/ این زمان بگذار تا وقت دگر.

از نویدی جلال تا دعا برای عمامه به سرها

محمد‌جواد حجتی‌کرمانی همه صحبت‌های اصغری، نماینده سابق رهبری در روزنامه کیهان را جلوه‌ای از صحبت‌های خودش دانست و گفت که گویا مقداری از وظیفه من در تکریم جلال را اصغری به جا آورد.

این روحانی سیاسی در ادامه با نقل خاطره‌ای از مرحوم دعایی، مدیرمسئول سابق مؤسسه اطلاعات، جلال را آئینه جامعه ایران دانست. وی این چنین نقل کرد: «جلال چندی است پناه برده به تربیت، زادگاه خود. اما چرا؟ مدتی بود که جلال کمتر می‌آمد دفتر. کم می‌نوشت یا نمی‌نوشت. به آقای دعایی مرحوم گفتیم چه شد؟ بلبل خوش‌سخن ما کجا رفت؟ او که وقتی آواز می‌خواند، جلسه را به رقص درمی‌آورد، حالا چه شد که دیگر در جلسه‌ها شرکت نمی‌کند؟ دعایی مرحوم گفت: جلال یک حالت ناامیدی پیدا کرده است.» حالا آمده‌ام اینجا تا در مراسم نکوداشت جلال رفیع دو چیز بگویم:

اول اینکه اینها کسر شان جلال نیست، بلکه اینها مشکلاتی است که ما به وجود آوردیم. جلال آینه تمام‌نمای ملت ایران است. ای کاش از خواب غفلت بیدار شوند آنان که دلشان برای کشور و انقلاب می‌سوزد.»

دومین نکته‌ای که حجتی‌کرمانی درمورد آن سخن بر زبان راند، امید بود و قوت. او جلال را خطاب قرار داد و گفت: «برادر دوست‌داشتنی من! ناامید مباش.»

یوسف گمگشته بازآید به کنعان غم‌مخور/ کلبه احزان شود روزی گلستان غم‌مخور/

ای دل غم‌دیده حالت به شود دل بد مکن/ وین سر شوریده باز آید به سامان غم‌مخور/

گر بهار عمر باشد باز بر تخت چمن/ چتر گل در سر کشی ای مرغ خوش‌خوان غم‌مخور

دور گردون گر در روزی بر مراد من نرفت/ دانما یکسان نباشد حال دوران غم‌مخور

گرچه منزل بس خطرناک است و مقصد بس بعید/ هیچ راهی نیست کان را نیست پایان غم‌مخور.

شان و منزلت شونده بر سخنرانی ارجحیت دارد

هادی خانیکی، استاد علوم ارتباطات، حفظ حرمت شونده را ضروری دانست و به سبب طولانی‌شدن زمان نشست و برای اینکه جلال زمان سخنرانی داشته

باشد، گفت متنی که برای تکریم از جلال نوشته بود را در روزنامه اطلاعات منتشر خواهد کرد. وی گفت که روزنامه‌نگار می‌داند کسی صحبت بکند و کی صحبت نکند. و بین حرف هنر (آوازخوانی استاد سراج) و شوق حضار برای شنیدن صحبت‌های جلال می‌فهمد که نباید صحبت بکند.

جلال، اختلاسگر بزرگ خاندان رفیع

رضا رفیع، برادر کوچک‌تر جلال، برای تکریم و دعوت او روی صحنه آمد. او با بیان گلایه‌ای از جلال گفت: «همه خانواده گلایه‌ای از جلال داریم. هرچه که هنر در رن پدر ما و هرچه استعداد در رحم مادر ما بود را جلال تا لقمه آخر صاف کرد و چیزی نماند برای ما. شاید خداوند چیزی در جبین او دیده بود.» وی در ادامه دو خاطره شیرین از جدی‌نگرفتن سیاست توسط جلال تعریف کرد و در پایان گفت: «می‌خواهم منتقد منصف باشم. از جلال پرسیدم نتیجه و بزرگ‌ترین دستاورد زندگی‌ات چیست گفت همه قابل هستند.»

به اхمت خستگی در می‌رود، لبخند لازم نیست/ کنار سبینی چای تو اصلا قند لازم نیست.

از مخالفت با جبهه زر تا وزارت فخریه ارشاد

«هر طور که بود دو نفری ما را بالا آوردند». این اولین طنزهای جلال رفیع به محض قرارگرفتنش پشت میکروفن بود. او که جبهه زر (با کسره و در معنای حرف مفت) را به سه جبهه زر و زور و تزویر شریعتی اضافه کرده بود گفت: «اجازه دهید جز این جبهه چهارم نباشم.» رفیع درباره مخالفتش با برگزاری نکوداشت گفت: حکایت من خلاف آن دانش‌آموزی است که وقتی معلم گفت بگو الف گفت نمی‌گویم چون اگر بگویم تا فیهاخالدون الفبا مرا خواهی برد. من خلاف این دانش‌آموز عمل کردم. وا دادم و اینها نرم نرمک با زبان دیپلماتیک تا جایی کشاندندمان که خودمان لیست دادیم برای دعوت. او درباره کتاب‌هایی که قرار است رونمایی شود توضیح داد: قرار است از سه کتاب رونمایی کنیم. طنزهای بی‌اجازه، طنز در چالش با ممنوعات و هم‌آغوش غزل. البته هنوز برای دو تا از کتاب‌ها از وزارت فخریه ارشاد مجوز نگرفته‌ایم. با احتیاط می‌گویم «فخریه» یک وقت نگفته باشم «وخیمه»! خواهش دارم که وزارت فخریه ما بسعه صدر نگاه کند به کتب و مجوز دهد به آن. دیگر ما که نتدر از حافظ حرف نمی‌زنیم که، اوست که بیانه سیاسی اجتماعی می‌داده و همواره نیز در حال چاپ مجدد است.

جلال رفیع گریزی زندانه نمی‌زند به دوران زندان خود و بازنمایی رسانه‌ای فعالیت‌های مبارزاتی خودش. او از سخنرانی خودش در موزه عبرت می‌گوید: آنجا گفتم هی می‌گویند چه شد، سیر و سلوک سیاسی شما چه بود و چه کردید؟ حال آنکه چهار روز زندان ما کاری نمی‌کند. حکایت ما حکایت آن جوانی است که روزی که همه در آبشار نیاگارا جمع شده بودند تا ببینند کسی جرأت می‌کند ببرد پایین یا نه. جوان برپید پایین. بیرون که آمد همه دور او جمع شدند و گفتند بگویند استاد شما که بوده و چه تمرینی کرده‌اید و... جوان گفت کدام فلان‌فلان شده مرا هل داد پایین؟ این حکایت هلفدوننی افتادن ماست». او در ادامه در نقد صداوسیما و نمایش دوران مبارزه او گفت: «یک بار دختری به روزنامه اطلاعات نامه نوشته بود، جوانی ۲۰ساله است مرا اغفال می‌کند. حالا همین است، ما یک بار رفیقیم تلوزیون برای مصاحبه آرشیبوی. آنها مدام بخش می‌کنند. یک بار خواب دیدم خلق عظیمی در فضایی مثل تخت جمشید جمع شده‌اند. دست هرکس تخته‌ای. آمده‌اند دنبال من. من که نه کپوروش بودم و نه رستم، گفتم چه شده؟ گفتند این‌قدر این صداوسیما دوران زندان شما را بخش کرد که ما آمدیم بدهی تاریخی خودمان را به شما بدهیم تا بلکه بگذاردی زندگی کنیم، بخندیم و نفس راحت بکشیم.» جلال رفیع در نهایت گفت که: با تشکر از همه تکذیب می‌کنم که این وصله‌ها به من نمی‌سپند! هرچه گفتید زیاده‌روی بود و اغراق. از خداوند ممنونم که استعدادهای زیادی به من داد و از خودم که هنرم خراب‌کردن همه آنها بود. من همانم که باید به وقت جانا مگر ترقی معکوس کرده‌ای؟»

لبنج‌زی برای فرشته‌ها

مرکز خیریه نگهداری ۲۰۰ دختر دارای معلولیت ذهنی به صورت غیر دولتی و مردمی

واریز کمک‌های مردمی از طریق

۵۸۵۹۸۳۷۰۰۸۹۲۰۶۲۷

به نام بنیاد نیکوکاری خدام الحسین علیه السلام

بزرگراه ارتش، بلوار نیروی زمینی، میدان ازگل خیابان توانبخشی

مرکز جامع نگهداری توانبخشی امام علی(ع)

برای اطلاع از فرایند نگهداری فرشته‌ها، صفحه‌های اجتماعی ما را دنبال کنید

IMAMALI_REHAB NIKOOKARI1120.COM

۹۰۰۰۱۱۲۰ ۰۲۱-۲۲۴۵۲۵۱۰

مرکز نگهداری و توانبخشی امام علی بنیاد نیکوکاری خدام الحسین علیه السلام

ایشنا؛ حجت‌الاسلام پژمان‌فر، رئیس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی، با اشاره به مراجعات بیماران اس‌ام‌ای و پیگیری واردات دارو توضیح داد:

کمیسیون اصل ۹۰ از ابتدا دنبال بررسی این موضوع بود که چرا واردات این داروها اتفاق نمی‌افتد. به ما اعلام کردند باید بررسی‌هایی درباره این دارو انجام و مشخص شود که آیا می‌تواند منجر به درمان یا پیشگیری از گسترش بیماری شود یا خیر؟ از آنجایی که نظر قطعی در این زمینه وجود نداشت، موضوع اثربخشی داروها از طرف معاونت تحقیقات وزارت بهداشت پیگیری شد.

او با اشاره به برگزاری جلسه‌ای بین‌انجمن بیماران اس‌ام‌ای، کمیسیون اصل ۹۰، سازمان بیمه سلامت و سازمان غذا و دارو اظهار کرد: در این جلسه که خردادماه سال جاری برگزار شد، اعلام کردند که هنوز تأثیر و اثربخشی داروی بیماران اس‌ام‌ای اعلام نشده است. رئیس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی تأکید کرد: اما بالاخره با اصرار ما بخشی از داروها وارد شد، البته اصرار ما توزیع دارو برای تمام بیماران است. امیدواریم بررسی اثربخشی دارو از طرف معاونت تحقیقات وزارت بهداشت زمان‌بر نشود و بتوانیم در اسرع وقت برای تمام بیماران در تمام سننن دارو برای ارائه داشته باشیم. او افزود: البته براساس مشاهدات و بررسی‌های میدانی که در سراسر کشور در این حوزه داشتیم و ارتباط با انجمن بیماران اس‌ام‌ای برای ما مشخص شد که مصرف دارو در بیماران اس‌ام‌ای دست‌کم می‌تواند از پیشرفت بیماری جلوگیری کند و این گزارش‌ها را به وزارت بهداشت هم منتقل کردیم.

نماینده مردم مشهد در مجلس شورای اسلامی با اشاره به اینکه هزینه‌های

عکس

عکس

عکس

عکس

کارگران حین کار جان می‌بازند

تراژدی تلخ کارگران

مطابق گزارش رسمی پزشکی قانونی مرگ حین کار کارگران ۱۵٫۷ درصد در شش ماهه اول امسال در مقایسه با مدت مشابه سال قبل افزایش یافته است. وزارت کار این آمار را قبول ندارد

حمید رضاعظمی

روزنامه‌نگار

خوب یادم مانده، آن روزها این‌طور نبود که بچه‌ها گوش‌ی دست‌شان باشد و هنوز پشت لب سیاه نکرده، حرف‌هایی بزنند که گاه در مخیله بزرگسالان هم نمی‌گنجد؛ آن روزها این‌طور نبود که بنشینند داخل یکی از این سکوهای فضای مجازی، با این و آن چت کنند یا هنوز به بلوغ نرسیده، حرف‌هایی بزنند که هوش از سر آدم بزرگسال می‌برد! آن روزها مثل این روزهایی که هر ازگاه یک بچه ۹ یا ۱۰ساله در فجازی (اصطلاحی که برای فضای مجازی استفاده می‌شود)، بستنی می‌گذارد که آدم در محتوای آن و زبان گفتاری‌اش درباره رابطه، حیران می‌ماند، نبود.

آن روزها این‌طور نبود که نبود! هنوز خوب در خاطر مانده که عادت بچه‌های قد و نیم‌قد آن روز درست در میانه دهه ۶۰، این بود که سر شب توی کوچه جمع می‌شدند و از جن و پری و این حرف‌ها صحبت می‌کردند. یک گوشه‌ای از کوچه به شکل دایره می‌نشستند و یکی‌یکی از چیزهای عجیب‌وغریبی می‌گفتند که احتمالاً مادرشان از مادربزرگ‌شان شنیده بود و مادر هم وقتی دست در انبان قصه‌هایش می‌کرد و چیزی گیر نمی‌آورد، یکی از این قصه‌های جن و پری یا آل را تعریف می‌کرد تا قال قضیه را بکند و خودش را از شر درخواست‌های نصفه‌ونیمه بچه، راحت کند.

اما علی این‌طور نبود؛ در آن جمع‌های بچگانه که با زور سن همپالکی‌هایش در آن زمان، به ۱۲ می‌رسید، از آرزوهایش می‌گفت. هر وقت بچه‌های محل زیر نور زرد کم‌رنگ تیر چراغ برق جلوی خانه آقای «آشفته» جمع می‌شدند تا از قصه‌های جن و پری بگویند، تا تعریف کنند که چطور خر پدربزرگ ترسیده بود و نمی‌توانست قدم از قدم بردارد. تا بگویند شبی پدربزرگ برای آب‌گیری رفته بود؛ اما خر بیچاره (که حس می‌کرد موجودی درست پشت پدربزرگ رویش سوار است)، نیم‌خیز شده و روی پاهای عقب دولا و از ترس نمی‌توانسته قدم از قدم بردارد! آن روزها وقتی نوبت به علی می‌رسید، به جای اینکه مثل همه از جن و پری بگوید تا وحشتی نیم‌بند و گاه تصنعی روی چهره بقیه نقش ببندد، از روایای بچگانه‌اش می‌گفت. از این می‌گفت که دوست دارد زن بگیرد و خانه‌ای نقلی داشته باشد. آن طرف باغ‌تزه! درست پشت موتور آب. موتوری که از حلقه‌ای چاه تا عمق زمین پایین رفته بود و شیره زمین را توی مزرعه‌ای پمپاژ می‌کرد که قرار بود بخشی از مایحتاج روزانه مردم مشهد را تأمین کند. علی آن روز هر وقت که نوبتش می‌شد، از خانه‌ای می‌گفت که توی روپاهایش نقش بسته و حوضی کوچک در وسط دارد و او دست زن و بچهاش را گرفته و به خانه این و آن می‌رود تا از آنها احوال‌پرسی کند. خانه خواهر و برادر و…

هنوز پشت لبش چندان سیاه نشده بود. درست در زمانه‌ای که دوره راهنمایی داشت به اتمام می‌رسید، زیر میز بازی تحصیل و مدرک دانشگاهی زد و به طلب روپایش وارد بازار کار و در خیابان گاز، در یک مکانیکی ماشین‌های سنگین مشغول شد. خیلی نکذشت که یک روز صبح خبر آمد علی هنگام کار، گرفتار آتش شده

روانه بیمارستان. بعد هم چند روزی در کما بود و در نهایت درست یک روز صبح زود، زمانی که همه تازه از خواب بیدار شده بودیم، از خانه همسایه دیوار به دیوار، صدای شیون بلند شد و تمام…

مرگ‌هایی حین کار

قصه علی، صرفاً یک قصه نیست. داستانی نیست که قرار باشد برای سرگرمی روز تعطیل، گفته شود و از آن رد شویم. علی آن روز که سفر آخرش را آغاز کرد، ۱۵ یا ۱۶ سال داشت. بچه‌ای که قرار بود به طلب روپاهایش، زود سرکار برود و از خیر درس و دانشگاه گذشت تا سر موعد سنت، سر سفره عقد بنشیند و سر خانه و زندگی برود، روی کابین چوبین سوار شد و با روپاهایش زیر خروار خروار خاک خوابید. چرا؟ حوادث حین کار!

علی آن روز برای اینکه اوستا، باک اتوبوسی را (که قرار بود در محور جنوب کار خودش را آغاز کند) جوش بدهد، کنارش شروع به کار کرده بود و اطراف او لوازم و مایحتاج را آماده می‌کرد. سر باک همان‌طور بسته مانده و حرارت جوشکاری، ته‌مانده گازوئیل را تیغیر کرده بود. بعد سرباک بریده بود و خورده بود پشت سر علی و او توی چال وسط مکانیکی افتاده بود. آتش هم امانش نداده و افتاده بود به جانش و خیلی زود برخی از نقاط بدنش را تا ته استخوان سوزانده بود.

روایت مرگ علی داستانی است که در دید مستقیم راوی رخ داده است و خط به خط روایت آن روزها و سال‌ها، جلوی چشم بوده است. روایت قصه‌ای که در عمق واقعیت، مادری را به پیراهن سیاه نشاناد و به خاک عزاء، اما هم قبل از آن حادثه و هم بعد از آن، گروه‌گروه جوان‌ها و میانسال‌ها و حتی پیران که

دادند. اینها بخشی از حوادثی است که هنگام کار واقع شده است. حوادثی که به دلیل شدت واقعه در ذهن جامعه مانده و مدتی آنها را متأثر کرده است؛ هرچند پیس از چندی آن را فراموش کرده باشند. حوادث حین کار و مواردی از این دست، به همین جا ختم نمی‌شود. حوادثی محدودتر حین کار واقع می‌شود که گاه حتی جایی در رسانه‌ها نیز پیدا نمی‌کند. نمونه‌هایی از این دست بسیار است. در نمونه‌ای دیگر، همین دیروز خبرگزاری ایلنا از مرگ یک کارگر بر اثر سقوط خیر داد.

ایلنا نوشت: حوالی ساعت ۱۶:۰۰ سه‌شنبه ۱۲ دی‌ماه، یک کارگر حین کار در یک کارگاه زغال‌سازی در اطراف روستای «بید راویز» شهرستان رفسنجان بر اثر سقوط در کوره زغال دچار حادثه کار شد. از قرار معلوم، گروه‌های امداد و نجات موفق شدند پس از چند ساعت تلاش، پیکر فرد متوفی را از درون کوره خارج کرده و به عوامل مربوطه تحویل دهند. گفته می‌شود در سال‌های اخیر به دلیل خشک‌سالی، برخی کشاورزان و باغداران باغات پسته منطقه رفسنجان به تولید زغال روی آورده‌اند. اینها مرگ‌های غم‌انگیز کارگرانی است که غم نان هیچ‌گاه آنها را به سوی

راحت، راهنمایی نکرده است. کارگرانی که به مدد روابط علی و معلولی دچار حادثه می‌شوند و پس از حادثه هم حتی در مهم‌ترین موارد که بازناب جهانی هم داشته‌اند، نهایت ماجرا ظاهراً قرار نیست به دریافت خسارتی درخور توسط خانواده منتهی شود.

یک تناقض

در این مُلک یک ایراد اساسی وجود دارد؛ اینکه هرچه هست، در آمار و اطلاعات شفاف کمیت آن همیشه لنگ می‌زند؛ چه آنکه حتی در محاسبه

تورم که شاخصی بسیار بااهمیت است، آمار و داده‌های نهادی مانند بانک مرکزی و نهاد دیگری با نام مرکز آمار ایران، جور در نمی‌آید و همیشه هم درباره آن بحث و جدل وجود دارد. بااین حال، به نظر می‌رسد اختلاف نظر وزارت کار و پزشکی

قانونی درباره آمار حوادث حین کار، موضوعی طبیعی باشد. داده که در ششش ماه نخست سال ۱۴۰۲، هزارو ۷۷۷ کارگر بر اثر حوادث حین کار جان خود را از دست دادند. آن روز باشگاه خبرنگاران جوان در گزارشی با استناد به آمار سازمان پزشکی قانونی تأکید کرد میزان فوتی‌های ناشی از حوادث کار در ششش ماه نخست امسال نسبت به مدت مشابه سال قبل ۱۵٫۷ درصد افزایش داشته است.

بر اساس این گزارش، در شش‌ش‌ماهه نخست سال جاری هزارو ۷۷ نفر در حوادث کاری جان خود را از دست دادند که این رقم در مقایسه با مدت مشابه سال قبل با آمار فوتی ۹۳۱ نفر، ۱۵٫۷ درصد افزایش داشته است. در بخش دیگری از این گزارش که آبان‌ماه گذشته منتشر شد، از میان کارگران فوت‌شده در حوادث کار در شش ماه نخست امسال، هزارو ۶۶ مورد مرد و ۱۱ نفر زن بودند. همچنین آمار تفکیکی این گزارش نشان می‌دهد استان‌های تهران با ۲۱۷، اصفهان با ۸۱ و مازندران با ۷۰ متوفی، بیشترین آمار مرگ‌های حوادث کار را در فاصله فروردین تا شهریور امسال داشتند.

بیشترین علت فوت در حوادث کار «سقوط از بلندی» بوده است؛ به‌طوری‌که طی این مدت ۴۹۸ نفر بر اثر افتادن، جان خود را از دست دادند. پس از آن «اصابت جسم سخت» با ۲۴۶ متوفی بیشترین آمار فوتی در حوادث کار را به خود اختصاص داده است. «برق‌گرفتگی» با ۱۵۵، «سوختگی» با ۶۵ و «کسود اکسیژن» با ۳۵ متوفی در رتبه‌های بعدی عوامل فوت بر

اثر حوادث کار قرار دارند. در این گزارش به علت مرگ ۷۸ کارگر اشاره نشده است.

این آمار در حالی منتشر شد که وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی آن را یک ادعا خواند و شمار حوادث حین کار در ایران را نسبت به میانگین جهانی «پایین» دانست و تأکید کرد این وزارتخانه همواره تلاش کرده تا با اقداماتی ایمنی محیط کار را افزایش دهد.

علی حسین رعیتی‌فرد، معاون روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، پیش‌تر نیز در واکنش به گزارش سازمان پزشکی قانونی اعلام کرد تعداد کارگران جان‌باخته در سال گذشته «نصف آمار پزشکی قانونی» بوده و تعداد آنها مطابق اطلاعاتی که ما داریم، ۷۱۱ کارگر در سال ۱۴۰۱ بوده‌اند که بر اثر حوادث ناشی از کار جان باخته‌اند.

شهریور گذشته نیز ایلنا گزارشی منتشر کرد که ضمن آن، «با تکیه بر حساب‌های سرانگشتی و بررسی اخبار محدود کارگری»، این ادعا را «بی‌اساس» خواند و تأکید کرد که آمار رسمی با آنچه در واقعیت اتفاق می‌افتد فاصله زیادی دارد.

در گزارش منتشرشده رسانه‌های تأکید بر این بود که اقدامات انجام‌شده از سوی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای کاهش حوادث حین یا ناشی از کار «غیرموثر» بوده است.

پیش‌تر احسان سهرابی، عضو کارگری پیشین شورای عالی حفاظت فنی نیز ادعاهای وزارت کار درباره تعداد فوتی‌های ناشی از حوادث حین کار را رد کرد. او در یک گفت‌وگوی رسانه‌ای گفته بود درباره حوادث کار داده‌های رسمیست و متقنی وجود ندارد و گاه حدود هزار نفر اختلاف بین داده‌های وزارت کار و پزشکی قانونی دیده می‌شود.

سهرابی از تفاوت میان آمار پزشکی قانونی و وزارت کار انتقاد کرد و با معتبر دانستن آمار پزشکی قانونی گفت: در ایران میزان حوادث و مرگ‌ومیر حین کار از استانداردهای جهانی و داده‌های مشابه در کشورهای مترقی و صنعتی «بسیار بیشتر» است. به اعتقاد او، گواه این ادعا مرگ بیش از پنج کارگر در ایران در هر روز است. او تأکید کرد: ایران در زمینه رعایت مسائل ایمنی کار در میان کشورهای جهان رتبه ۱۰۲ را به خود اختصاص داده که رتبه بسیار پایینی است.

رعایت‌نکردن استانداردهای ایمنی کار از سوی کارفرمایان، استفاده از لباس کار بی‌کیفیت در محیط‌های کاری، ساعات کار طولانی که باعث خستگی کارگران می‌شود، دستمزد پایین و تأخیر در پرداخت دستمزد‌ها که کارگران را با فشار روانی روبه‌رو می‌کند، از مهم‌ترین دلایل افزایش آمار حوادث کار در ایران به شمار می‌رود.

داستان حوادث حین کار به‌طور قطع به همین‌جا ختم نمی‌شود. صرف نظر از اینکه آمار فوت روزی پنج نفر کارگر که در گزارش‌های مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرد درست باشد یا غلط، حادثه حین کار وجود داشته، دارد و بعد از این هم خواهد داشت و مادامی که ایمنی محیط کار به‌صورت مناسب رعایت نشود و کارفرمایان به دلیل کاهش هزینه استانداردهای محیط کار را رعایت نکنند، این حوادث به‌طور مستمر خواهند بود. اینکه وزارت کار در بازرسی از کارگاه‌ها موارد ایمنی را به‌طور مداوم کنترل می‌کند یا نه، سؤالی است که همیشه وجود داشته و تا رسیدن به پاسخی مناسب، همچنان وجود خواهد داشت.

vahdatiha **charityvahdat.ir**

این_خانه_اگر_سبز_است_امید_شما_یید

مرکز خیریه نگهداری از دختران معلول ذهنی

وحدت

حرفه‌آموزی و شبانه روزی

آدرس: پاسداران، خیابان شهید افشاری (ساقدوش)، کوچه وحدت، پلاک ۴

حساب تجارت: ۳ ۶ ۹ ۲ ۶ ۳ ۱ ۷

کارت تجارت: ۵۸۵۹۸۳۷۰۰۵۲۳۴۸۶

تلفن: ۲۲۹۴۲۱۳۲-۲۲۹۴۷۰۱۴ (۰۲۱)

شهرت ۳۹۹۱

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷
تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۲۵۴۸
توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز
تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم
تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

www.sharghdaily.ir

پنجشنبه ۱۴ دی ۱۴۰۲ • ۲۱ جمادی‌الثانی ۱۴۴۵ • ۴ ژانویه ۲۰۲۴ • سال بیست‌ویکم • شماره ۴۷۴۰ • ۱۲ صفحه
اذان ظهرتهران ۱۲:۰۹ • اذان مغرب ۱۷:۲۴
اذان صبح فردا ۵:۴۵ • طلوع آفتاب ۷:۱۵

شرق

روزنامه

دیالوگ روز

لیلا - داریوش مهرجویی - ۱۳۷۶

لیلا (لیلا حاتمی): تازه می‌بینم آدم چقدر می‌تونه یکی رو دوست داشته باشه.

حالا می‌فهمم که عشق هم می‌تونه

مثل یه موجود زنده رشد کنه بزرگ بشه.

به سوی آزادی و زندگی*

مرجان لقایی

✦ در این یادداشت امکان آگاهی از داستان فیلم و جزئیات آن وجود دارد.

♦♦♦

«خورشید آن ماه» اولین فیلم سینمایی «ستاره اسکندری» در مقام کارگردان به رغم ظاهر زنانه، روایتگر زندگی است تا زن. بررسی فنی و نقد فیلم کار من روزنامه‌نگار حوزه اجتماعی نیست، اما آنچه نظر من را در این فیلم جلب کرد، روایت بیوند زن با زندگی و نسل امروزی است. خورشید آن ماه نه یک فیلم در حوزه زنان، بلکه فیلمی است در حوزه زندگی، که نشان می‌دهد نسل جدید یا همان دهه ۸۰ و نودی‌ها که هنوز اصطلاحا پشت لبشان سبز هم نشده حامیان اصلی زنان در رسیدن به زندگی هستند.

در نگاه اول روایت داستان تکراری است، زنی به نام «بی‌بان» در یک خانواده بلوچ که زندگی جمعی و سنتی دارند زندگی می‌کند، او در جوانی شوهرش را از دست داده

و همچنان به عنوان ناموس خانواده در خانه پدرشوهر زندگی می‌کند. او حرف نمی‌زند، حرف‌نزدنی اعتراضی! زنی که با زندگی قهر کرده و برای انتقام‌گرفتن از دیگران در یک سکوت عمیق فرو رفته و کلامی نمی‌گوید. همه می‌دانند این زن قدرت تکلم دارد، اما حتی حرف‌نزدنش را به حساب معصومیتش می‌گذارند و او را به نوعی به این سکوت تشویق می‌کنند، جو خانه غالباً زنانه است، بیشتر ساکنان آن زن هستند. آنها زندگی را در خانه‌ای به جریان انداخته‌اند که حاکم آن یک مرد است. مردی جوان که برادرشوهر بی‌بان است اداره امور را به دست گرفته است. برادرشوهر دیگر، همسرش را در خانه پدری رها کرده و در کشوری در حاشیه خلیج‌فارس کار می‌کند و شوهر اینترنتی است. کم‌کم در فیلم نقش هر کدام از این زنان در زندگی «بی‌بان» که با پسر نوجوانش در آن خانه است مشخص می‌شود. «بی‌بان» با آمدن عشق قدیمی به زندگی‌اش وارد چالشی می‌شود که حالا دیگر مسئله بازگشت به عشق قدیمی نیست مسئله حق انتخاب و زندگی است. پسر به واسطه ترس از دست دادن مادر از عشقی که مادر فرامی‌خواند، می‌ترسد، او عمویی که حقیشان را گروگان گرفته و حقوق پسر را نمی‌دهد تا آنها را تحت سلطه داشته باشد، مقصر می‌داند و به او می‌گوید اگر حقتش را به موقع داده بود دیگری برای مادرش ادکلن نمی‌خرید. این اولین حرفه حق‌طلبی در پسر نوجوان است که نسل امروزی را نمایندگی می‌کند. مطالبه‌گری پسر انکار که سلطه عمو را زیر سؤال برده

• به راستی مادر واژه‌ای است به وسعت تمام هستی و هنر مادر وزن بودن یعنی هنر زندگی کردن و زندگی آموختن. مادران و زنان خستگی‌ناپذیر، با تلاش و فعالیت دو چندان در بیشتر ساعت‌های روز سرگرم کار هستند تا باری از دوش همسر خود بردارند و زندگی‌شان بر مدار تولید به حرکت درآید.

عکس:مهدی ایمانی،فارس

برای اعتراض به ظلم در زندگی‌اش انتخاب کرده بود حالا قد علم کرده مقابل خشن‌ترین مرد خانواده، دیگر نه با کلام و گریه بلکه مستقیم و با سیلی! مرد را متوجه خواسته‌اش می‌کند. سال‌ها سکوت انکار مردان خانه را بدعاتت کرده بود و حالا این سیلی وضعیت را تغییر می‌دهد. همه بی‌بان را به سکوت فرا می‌خوانند، از او می‌خواهند همچنان خود را سرکوب کند، اما بی‌بان با سیلی به مرد قلدر و واپس‌گرای خانه می‌فهماند که انتخابش آزادی است نه «مرد». اما این تمام مصائب «بی‌بان» نیست، برادرشوهر دیگر که مهاجرت کرده به دنبال تصاحب نسل جوان که «میران» پسر نوجوان «بی‌بان» آن را نمایندگی می‌کند، است و تنها کسی که متوجه این رخداد می‌شود، «بی‌بان» است. یکی دیگر از صحنه‌های تکان‌دهنده فیلم خورشید آن ماه سکانس حمله «میران» به عمویش است. عمو که سعی داشته با لغاتی چون غیرت و… برادرزاده‌اش را علیه مادرش اراشد، وقتی فرمان ازدواج خودش با «بی‌بان» را صادر می‌کند، مورد عتاب برادرزاده نوجوانش قرار می‌گیرد. برادرزاده به تبعیت از مادر گویی که شجاعت او را وام‌گرفته‌اش به بی‌بان می‌کند. حالا این نوجوان آزادی را برای مادرش حق می‌داند و به سمت منبع خشونت و واپس‌گرایی (عمو) حمله می‌کند. این فیلم در بلوچستان یکی از سنتی‌ترین مناطق ایران فیلم‌برداری شده است. فیلم به زبان بلوچی است و علاوه بر به تصویر کشیدن زیبایی‌های بلوچستانی که هیچ وقت حرفی از آن به جز فرقه‌های واپس‌گرا و فقر نیست، نشان می‌دهد شنیده‌ها از بلوچستان چندان هم واقعی نیست و زیبایی‌های بسیار، در کنار برخی زشتی‌ها وجود دارد. اما ستاره اسکندری آخرین تیر را به مخاطب در سکانس آخر فیلم شلیک می‌کند، آنجا که «بی‌بان» به سمت مبارزه‌ای می‌رود که برگشتی برای آن نباشد. «میران» مادر را تنها نمی‌گذارد و آنها به سمت زندگی حرکت می‌کنند.

شاهنامه‌خوانی

اسفندیار در پناهگاه گشتاسب

مهدی افشار

شاهنامه‌پژوه

گشتاسب در پی شکست از ارجاسب، با سپاه خود به بلندیایی گریخت و چینیان که ایرانیان را درمانده یافته بودند، بر آن شدند سهمگین‌ترین زخم را بر سپاه ایران وارد آورند، به همین روی پیرامون آن بلندجای را گرفتند تا سپاه ایران از گرسنگی، خود فرود آمده، سیر افکند. گشتاسب به ناگزیر جاماسب را فراخواند تا برای این درماندگی، چاره‌ای بی‌پندیشد و جاماسب او را گفت فرزند خویش را از بند و زنجیر برهاند تا این درد را چاره کند و خود جامه دگرگون کرده، از میان چینیان پنهانی گذر کرد و خود را به اسفندیار رساند و آنچه رخ داده بود، بازگفت. اسفندیار آزرده از پدر، پذیرای پیوستن به سپاه ایران نبود و سرانجام هنگامی که آگاه شد برادر مهربانش، فرشیدورد زخمی جانکاه یافته و در آستانه مرگ ایستاده، آماده شد تا به پدر بیبوندد و فرمان داد آهنگران زنجیرها را بگسلند و چون در گسستن زنجیرها، کندی نشان دادند، ناشکیب شده، خود زنجیرها را با نیروی بازو بگسست و از آن گسستن بی‌هوش گردید و چون به هوش آمد، به نزدیکان خود گفت این دستاورد گرزم است، همان کسی که با بدگویی از او نزد پدر، فرزند را به این رنج افکند است. جو آمد به هوش آن کو زورمند همی پیش نهاد زنجیر و بند / چنین گفت کاین هدیه‌های گرزم منش پست بادش به بزم و به رزم / به گرمایه شد با تن دردمند ز زنجیر فرسوده و مستمند. آن‌گاه جوش خسروانی با اسبی تیزتک و کلاهخود و مشمیر خواست و چون اسبش را آوردند، دلش به درد آمد که این چنین لاغر و تکیده شده، فریاد برآورد اگر او گناه کرده، اسب را چه گناهی بوده که این‌چنین لاغر گشته و فرمان داد او را بشویند و با خوردن، تنش را تیزو بختند. چون سیاهی شب فراگیر شد، اسفندیار با سه پسرش، نوش‌آذر و بهمن و مهرنوش با راهنمایی جاماسب به یاری سپاه گرفتارشده ایران شتافتند و چون به هامون گام نهادند، اسفندیار سر به آسمان کرد و گفت: «ای دراور راستگوی، تو فرزندده جان اسفندیار هستی و می‌دانی تنها برای کین جویی خون فرشیدورد. دلم بر درد و رخسارم زرد گشته و اینک می‌روم تا زندگی را بر ارجاسب تنگ گردانم و کین لهراسب و سی‌وهشت برادر دیگرم را بستانم و با داور دادگر پیمان می‌بندم از بند پدر کینه به دل نکیرم و چون بر دشمن ایران بیروز کردم، سد آتشکده را بازسازی کنم و سد کاروانسرا بر پا دارم و در دشتی که از آن کرکسی بر شاخه‌ای ننشیند و گور و

پیشخوان

ساده زیاست

انتشارات «تالار هنر» به‌تازگی کتاب «ساده زیاست» را درباره زندگی و آثار آرمان یعقوب‌پور، نقاش، با گردآوری «حسین گنجی» منتشر کرده است. مجموعه «تالار هنر» از ابتدای فعالیت خود در سال ۱۳۹۲ تاکنون با دغدغه توسعه هنرهای تجسمی و به طور خاص اقتصاد هنر شکل گرفته و در هر مقطعی کوشش کرده تا زمینه‌ای جدید و خلاقانه در این عرصه را به وجود بیاورد. انتشارات تالار هنر در امتداد همین تفکر، فرزند جدید خانواده تالار هنر است و نگاهی مبتنی بر تاریخ شفاهی، پژوهش تاریخچه هنرهای تجسمی و اقتصاد هنر خواهد داشت. کتاب پیش‌رو به‌عنوان نخستین پروژه این نشر وجه کامل‌تری از آرمان یعقوب‌پور را پیش‌روی مخاطب می‌گذارد و به‌همین‌خاطر از منظر تاریخ هنر شفاهی ارزشمند است و از سویی بر اهمیت هنر این هنرمند در هنر معاصر ایران تأکید دارد. «آرمان یعقوب‌پور» علاوه بر اینکه در آثارش با هویتی شاخص همراه است، به‌عنوان هنرمند برخاسته از زمینه دانشگاه محسوب می‌شود که از دهه ۹۰ شمسی و با نمایش نخستین آثارش در سال ۱۳۹۲ در گالری گلستان شناخته شده است. او جزء هنرمندانی است که در عرصه هنر مدرن با نگاه به «کمینه‌گرایی» شناخته می‌شود. کتاب «ساده زیاست» را می‌توان دفاعی دوباره از منظره‌نگاری و زیبایی در عین سادگی

نخجیر به آن جا پای نکذار، سد هزار چاه آب زم و کشاورزان را توانگر گردانم» و با این اندیشه به راهنمایی جاماسب به دیدار فرشیدورد زخم‌خورده شتافتند و چون برادر را این چنین درمانده یافت، آب در دیده گرداند و گفت: «ای شاه پرخاشسجو، تو را که این گونه بدین روز نشاند؛ تا کین تو نستانم، آرام نخواهم گرفت» فرشیدورد گفت: «ریشه همه این رنج‌ها، گشتاسب است، اگر او تو را به بند نمی‌کشید، از ترکان این گزند نمی‌رسید. اکنون شادمانم تو در این جاستی که چون من به دیگر سرای رفتم و از این کیتی یای بیرون نهادم، مرا یاد دار و با بخشش روان مرا شاد گردان» و پس از آن‌که این سخن بگفت رخسارش به زردی گرایید و چنگ در جامه اسفندیار افکند و بر جهان هستی چشم فروبست. اسفندیار با اندوه از مرگ برادر گفت: «ای یزدان پاک که هماره در کیتی مرا راهنما بوده‌ای، می‌دانی چون خون ارجاسب را بریزم، روان فرشیدورد و لهراسب آرام خواهند گرفت.» پیکر بی‌جان برادر را بر اسبی بیست و با دلی بر از کینه و لیبی پر از آه و افسوس از هامون به سوی بلندای کوه شتاب گرفت و با خود می‌اندیشید چه‌گونه با دست خالی برای برادرش دخمه‌ای بر پا دارد و سرانجام در زیر درختی سایه‌سار، برادر را بنهاد و از آن جا به جایگاهی برفت که گشتاسب گرفتار گشته بود. در گذر به سوی آن بلندا، پیکرهای بی‌جان بسیاری از ایرانیان را نقش بسته بر زمین یافت به گونه‌ای که زمین در زیر پیکر آنان ناپیدا گشته بود. اسفندیار بزار بگریست و چون در زمکاه چهره زرد گرزم و اسب در خون غلغیده‌اش را دید که خاک بر پیکر سوار و باره‌اش پراکنده شده بود، به پیکر بی‌جان گرزم گفت: «ای مرد نادان بد روزگار! دشمن دانا به از دوست نابخرد نادان» سپس از آن دشت گریان به سوی پدر شتافت که به انبوه ترکان برخورد و سیاهی را دید که درازنای‌شان تا هفت فرسنگ در دوردست پیش رفته بود. با شکفتی دید پیرامون سپاه گرفتارآمده ایران، کنده‌ای بزرگ و گسترده به اندازه پترتاب یک تیر پدید آورده‌اند و اسفندیار با رنج بسیار از آن کنده گذر کرد. در این هنگام هشاد تن از گشتی‌های دشمن، راه بر او برستند تا اسفندیار و همراهانش را شناسایی کنند. اسفندیار شمشیر برکشید و بسیاری از آنان را بکشت و راه خود را به سوی پدر هموار کرد و بر آن تند بالا بیامد و چون روی پدر دید، در برابر او نماز گزارد و گشتاسب که در اندوهی ژرف فرو رفته بود، با دیدار پسر چهره به شادی بگشود و فرزند را در آغوش گرفت و یزدان پاک را سپاس گفت که روی اسفندیار را روشن‌روان یافت و از گرزم به زشتی یاد کرده، افزود: «با پروردگار جهان بیمان شادام که چون از رنج برهم و بر چینیان بیروزی یابم، تاج و تخت را به تو سپارم». پذیرفتم از کردگار جهان شناسنده آشکار و نهان / که چون من شوم شاد و بیروزبخت سپارم تو را کشور و تاج و تخت. و افسوس بر پیمان خویش وفادار نماند که اسفندیار جان در راه این پیمان شکنی بگذاشت.

دانشگاه تربیت مدرس سپری کرده است، او بعدها به عضویت هیئت علمی دانشکده هنر نیشابور درآمد. گردآورنده این کتاب «حسین گنجی» نیز دارای مدرک ام‌پی‌ای از ناطات دانشگاه تهران است. او در یک دهه گذشته با بیشتر هنرمندان سرشناس هنرهای تجسمی ایران گفت‌وگو داشته و در روزنامه‌ها و مجلات مختلف حضور داشته و مطالبش منتشر شده است. برای دریافت این کتاب می‌توان به سایت https://arthallo.ir مراجعه کرد یا با تلفن ۰۲۱ ۱۲۶۱۱ ۵۸۲۵ تماس گرفت.

قطره قطره جمع گردد وانگهی درمان شود!

همین الان
منو اسکن کن

۰۲۱ - ۲۳۵۴۰

mahak-charity.org

محک

مؤسسه خیریه حمایت از کودکان مبتلا به سرطان